

ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

(Συνέχεια τῆς προηγούμενου ἀριθ. 339)

Πρὶν προφθάσω νὰ ἀναπνεύσω καὶ νὰ συνέλθω ἐκ τῆς γλωσσολογικῆς ἐφόδου τοῦ «δασκάλου», μὲ πλησιάζει ἑτερός τις ἡμερώτερος, ὅστις κρατῶν εἰς τὴν χεῖρά του εὐσεβῶς τὸν ὡς καπνοδόχον ἐπιμήκη κύλινδρον τοῦ «λαμβάνει τὴν τιμὴν» νὰ μοὶ συζητῇ ὡς δὲ γνωρίζω τι. Διὰ φωνῆς εὐνούχου, ἀρχίζει πᾶρυτα νὰ μοὶ διηγεῖται ὅτι ἔχει λαμπρὰν συλλογὴν νομισμάτων καὶ γραμματῶν σήμων ὅλου τοῦ κόσμου—«χωρὶς νὰ τῷ λείπῃ τίποτε»—ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Τούτου ἕνεκα ἐπίστευσε μέχρι τοῦδε ὅτι ἡ «νέα» Ἑλλάς στερεῖται καὶ νομισματικοῦ συστήματος καὶ γραμματῶν σήμων ὅποια ὅμως ὑπῆρξεν «ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐκπληξίς του» ὅταν διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐπληροφόρηθη, ὅτι ταμίας τις ἐν Ἑλλάδι ἐλήστευσε τὸ ταμεῖον ὑπερ διηύθυνε,—ἐξ οὗ ἐξάγει ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι νομίσματα—καὶ ὅτι συνάμα παρεποίει καὶ γραμματῶν σήμων—ἐξ οὗ συμπεραίνει ὅτι καὶ τοιαῦτα ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι.

—«Δυστυχῶς δὲν ἔχω νομίσματα Ἑλληνικὰ, ἀλλ' εὐχαρίστως δύναμαι νὰ σᾶς δώσω εὐθὺς μερικὰ γραμματῶν σήμων» εἶπον διακόπτων τὴν διήγησίν του, ἥτις διὰ διαφόρους λόγους μοὶ ἦν δυσάρεστος.

—«Μήπως εἶναι κιβδηλὰ ;»

—«Ὁχι! εἶναι ἐξ ἐπιστολῶν ἃς νωστὶ ἔλαβον ἐξ Ἑλλάδος» ἀπεκρίθη ἐρυθριῶν, καὶ τείνων πρὸς αὐτὸν τὰ γραμματῶν σήμων.

—«ὦ! . . . σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ! . . . Α propros, »δὲν μὲ λέγετε, ὑφίσταται ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι τὸ ἀρχαῖον νομισματικὸν σύστημα τῶν Σπαρτιατῶν καὶ τοῦ Λυκούργου ;»

—«Ὁχι! . . . , ἐκτοτε τὸ σύστημα τοῦ Λυκούργου ὑπέστη πλείστας ἀλλοιώσεις, διότι σήμερον ἀντὶ τοῦ σιδήρου, ἔχομεν ὡς νομισματικὴν μονάδα τὸν χαλκόν. Ὁ χαλκὸς εἶναι ἡ βᾶσις τοῦ ἡμετέρου νομισματικοῦ συστήματος.»

—«Καὶ πῶς ὀνομάζετε τὸ νόμισμά σας τοῦτο ;»

—«Γαζέταις.»

—«Δὲν εἶναι βαρὺ, ὥστε νὰ καθιστᾷ δυσκόλους τὰς συναλλαγὰς ;»

—«Βεβαίως εἶναι βαρὺ, εὐτυχῶς ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκλείπουν καὶ αἱ γαζέταις, διὰ τοῦτο ἔχομεν ἐν Ἑλλάδι ἀφθονον χαρτονόμισμα, αἱ δὲ συναλλαγὰς διεξάγονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ «χάρτου.»

—«Ἄ! θὰ εἶναι λαμπρότατον! Πολὺ πρακτικόν! »Ἄ! . . . Ἄ! . . . χᾶ! χᾶ! λαμπρότατον!»

Ἀφοῦ ἐκ νέου μ' εὐχαρίστησεν ἐξηφανίσθη καὶ αὐτός. Κατόπιν ἤρχισαν ὅλοι en gros καὶ en detail νὰ μοὶ ἀποτείνωσι διαφόρους ἐρωτήσεις : «Ἐν Ἑλλάδι τρώγετε μὲ τὰ χέρια ; ἔ!» «Εἶναι γνωστὴ ἡ χρῆσις τῶν περυνῶν ἐν Ἑλλάδι ; ἔ!» «Ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατεῖ ἡ πολυγαμία ; ἔ!» «Ἐχετε ψάρι ἐν Ἑλλάδι ; ἔ!» «Ἐχετε βιβλία ἐν Ἑλλάδι ; ἔ!» «Ἐχετε γραφίδας ἐν Ἑλλάδι ; ἔ!» «Ἐνδύεσθε ὡς οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ; ἔ!» ὅπως τὰ ἀγάλματα εἰς τὸ Μουσεῖον ; ἔ ; φέρετε φύλλον συκῆς ἢ ἀμπέλου ; κτλ.»

Εἰς μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐρωτήσεων μὲ διεβεβαίωσε ὅτι ἔχει ταξειδεύσει παντοῦ ὅτι ἦτο καὶ ἐν Βερολίνῳ ὅτι ταξειδεύσας τὸν Ῥῆνον καὶ τὴν Ἑλβετίαν προυχώρησε μέχρι τῶν ἰταλικῶν συνόρων, καὶ ὅμως «μόνον» τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀπεφάσισε ἀκόμη νὰ ἐπισκεφθῇ.

—Καὶ διατί ; Ἡ Ἑλλὰς χώρα κλασσικὴ, παρέχει πάντοτε πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον.»

—«Βεβαίως! . . . Ἀλλὰ τις μοὶ ἐγγυᾶται ὅτι ἐν τῇ κλασσικῇ ἐκείνῃ χώρᾳ, δὲν θὰ ἐμπέσω εἰς χεῖρας κλασσικῶν ληστῶν ; . . .»

—«Ἀλλὰ . . . Κύριε! . . .»

—«Μάλιστα . . . μάλιστα . . . πρὸ τινων μηνῶν ἀνεγίνωσκον ἐν ταῖς ἐφημερίσι ὅτι ἐξώθεν τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τὸν Ὀλυμπον . . .»

—«Ἰσως συγχύζετε τὰ πράγματα. Ὁ Ὀλυμπος δὲν ἀνήκειν τῇ Ἑλλάδι.»

—«Μὲ συγχωρεῖτε, Κύριε! Μήπως θέλετε νὰ μᾶς διδάξητε Γεωγραφίαν; ὦ! αὐτὸ μᾶς ἔλειπε. . .»

Ἐτερός τις, κατὰ τὸ λέγειν του, ὑπάλληλος στατιστικοῦ τινος γραφείου μὲ πλησιάζει, καὶ μὲ ὕψος μυστηριώδες μ' ἐρωτᾷ «πόσους κατοίκους ἔχουσιν αἱ Ἀθηναί ;»

—«Νομίζω 70—75,000 περίπου.»

—«Ἄ! . . . νομίζετε . . . Καὶ πόσους κατοίκους ἔχει, ἡ Ἑλλὰς . . . ἡ «νέα Ἑλλὰς» προσέθηκε διορθῶν αὐτόν.

—«Τώρα, . . . Ἰσως ἔχει 1,900,000 . . .»

—«Νομίζετε . . . Καὶ πόσον στρατόν ;»

—«Νομίζω . . . ὅτι ἐν καιρῷ πολέμου θὰ ἠδύνατο νὰ παρατάξῃ περὶ τὰς 100,000 ἀνδρῶν . . .»

—«Νομίζετε; . . . Ἐγὼ ὅμως νομίζω, ὅτι αἱ Ἀθηναί ἔχουσιν 68,000 κατοίκων. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει 1,679,775 κατ. Ὁ δὲ Ἑλληνικὸς στρατός ἐν καιρῷ εἰρήνης συμποσοῦται εἰς 55,000, ἐν καιρῷ πολέμου εἰς 200,000 (;).»

—«Νομίζω κύριε, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἶναι ἐσφαλμένοι.»

—«Νομίζετε!» ἀναφωνεῖ ἀγκυκλιῶν «Μάθετε λοιπὸν ὅτι ὑπάλληλος τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως πᾶν-τοτε εἶνε καλῶς πληροφορημένος. Ἴδου οἱ στατιστικοὶ πίνακες τοῦ Hübner, προσέθηκεν ἐξάγων ἐκ τοῦ θυλακίου του βιβλιάριον (geographisch—statistische Tabellen aller Länder der Welt).

—«Ἰσως ὅμως εἶνε παλαιὸν καὶ . . .»

—«ὦ! μὲ συγχωρεῖτε, φίλτατέ μοι!

Ἰδού . . . τοῦ 81. Χᾶ! Χᾶ! φαίνεται ὅτι ἐν Ἑλλάδ-δὲν ἔχετε ἰδέαν Γεωγραφίας.

•Χᾶ! Χᾶ!»

(Ἐπεται συνέχεια)

Von Puck

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ὁθέλλου:

Ἡ Αἰμιλία ἠθικολογεῖ τὰ λέγει δὲ καὶ τραγανὰ τραγανὰ ὡς βᾶγας σταφιλῆς φράουλας.

Τὸ κοινὸν χειροκροτεῖ.

Εἰς ἀστός ἐνθουσιασμένος ἀπὸ γέλοια καὶ δάκρυα φωνάζει μὲ ὄλην του τὴν δύναμιν:

—Μπράβο, Μπριγούλά μου!